

İran ile Batı Arasında Nükleer Anlaşma

Soru:

Güvenlik Konseyi, 2 Nisan 2015 günü İsviçre'nin Lozan şehrinde imzalanan Çerçeve Anlaşması'na göre 30 Haziran 2015 tarihinde imzalanması gerektiği halde iki kez ertelendikten sonra, 14 Temmuz 2015 günü İran ile 5+1 Grubu arasında Avusturya'nın Viyana şehrinde imzalanan nükleer anlaşmayı 20 Temmuz 2015 günü onayladı. O halde bu anlaşmanın içeriği nedir? Bölgenin durumu üzerindeki sonuçları ve yansımaları nelerdir? Bu anlaşma kimin çıkarınadır? Allah sizi hayırla mükâfatlandırın.

Cevap:

Cevabın açıklığa kavuşması için etkin devletlerden gelen açıklamaları incelemek gerekir:

1- Amerikan Başkanı, anlaşmanın Viyana'da imzalanması akabinde televizyonda bir konuşma yaparak şöyle diyordu: "...İran için nükleer silaha sahip olmanın önündeki tüm yollar kesilmiş olacak... Bu anlaşma sayesinde İran, kurulu santrifüjlerinin [Nükleer bomba için yüksek oranda zenginleştirilmiş uranyumun üretilmesi için gerekli mekanizmalar] üçte ikisini kaldıracak ve sürekli uluslararası gözetim altında saklanacak. İran, önümüzdeki yirmi yıl gelişmiş santrifüjlerini zenginleştirilmiş uranyum üretmek için kullanmayacak. Ayrıca zenginleştirilmiş uranyum stoklarının %98'ini bertaraf edecek... Ve şayet İran bu anlaşmayı ihlal ederse, tüm yaptırımlar derhal yürürlüğe girecek... Bu anlaşma sayesinde denetçiler de şüpheli herhangi bir yere girebilecek. Kısacası, denetimlerden sorumlu örgüt, UAİK [Uluslararası Atom Enerjisi Kurumu] gerektiği zaman, gereken her yere erişebilecektir." [14.07.2015, BBC]

Amerikan Dışişleri Bakanı John Kerry ise şöyle diyordu: "Anlaşma, aşamalar halinde uygulanacak, BM Güvenlik Konseyi'nin onayına müteakip 90 gün içinde başlayacak ve bazı hükümler 10 yıl, bazıları 15 yıl, bazıları da 25 yıl geçerli olacak." [14.07.2015, Rusya Bugün]

Yine UAİK Genel Sekreteri -Amerikan görüşünü dile getiriyor- yaptığı açıklamada şöyle diyordu: "Gerçekten umuyor ve inanıyorum ki bu anlaşma, Ortadoğu'daki pek çok ciddi güvenlik sıkıntısı konusunda büyük bir mutabakat ve işbirliğine götürecektir." Devamla şöyle diyordu: "Bu bağlamda anlaşmanın, bölgede ve çevresinde barış ve istikrar için hayati bir katkıya dönüşmesi mümkün." [14.07.2015, Elaph]

2- Altılı grup içinde üç üyesi bulunan -ki bunlar Fransa, İngiltere ve Almanya'dır- Avrupa tarafı ve diğer tüm Avrupalılara gelince; Bunlar da anlaşmayı desteklemişlerdir. AB Dış İlişkiler ve Güvenlik Politikasından sorumlu Yüksek Temsilci Mogherini şöyle diyordu: "Bu anlaşma tarihi bir olay ve iyi bir uzlaşma. İran'ın nükleer programının barışçıl olacağını ifade eden ve İran'ın nükleer silah elde edebileceği bir araştırma veya program icra etmek için çalışmayacağını güvence altına alan sağlam düzenlemeler içeriyor. Bu bir son değil, aksine İran ile uluslararası taraflar arası ortak işbirliğinde yeni bir aşama başlatmak için daha işin başı." [14.07.2015, Rusya Bugün]

Fransa Cumhurbaşkanı da İran ile büyük devletler arasında yapılan bu nükleer anlaşmayı memnuniyetle karşılayıp milli günleri vesilesiyle yaptığı televizyon konuşmasında şunları söyledi: "İmzaladığımız anlaşma, son derece önemliydi ve dünya ilerlemeye devam ediyor..." İngiliz Dışişleri Bakanı Philip Hammond ise İran'ın nükleer programı hakkında Salı günü imzalanan "tarihi anlaşmayı" övgüyle karşılayarak, "İran, komşu ülkeler ve uluslararası toplum arası ilişkilerde önemli bir değişim ifade ettiği" değerlendirmesinde bulunuyordu. [14.07.2015, Elaph] Alman Dışişleri Bakanı Frank-Walter Steinmeier de şöyle diyordu: "Anlaşma, Ortadoğu'da güvenliğin yayılmasına katkıda bulunacak... Bu anlaşma bir sorumluluk ve İsrail'in bunu dikkatle değerlendirmeye ihtiyacı var, anlaşmadan memnuniyetsizlik ifade etmeye değil." [14.07.2015, ARD TV]

3- Rusya ve Çin de anlaşmanın koşullarını reddetmemiş ve bu Batı koşullarına karşı durmayıp yapılanlara onay vermişlerdir:

Rusya'ya gelince; Rusya Devlet Başkanı Putin, nihai anlaşmanın imzalanması sonrasında, anlaşma için takındığı onaylayıcı ve Amerika'ya karşı gösterdiği destekleyici tutum dolayısıyla, Rusya'ya değer verdiğini gösteren bir iyi niyet hareketi olarak Amerikan Başkanı'nun kendisini telefonla aramasından "sevince" duymuştur. Hatta Amerika, İran ve nükleer programı ile alakalı

her şeyde Rusya'nın ön onayını almıştır. Nitekim ABD Dışişleri Bakanı Kerry, 12 Mayıs 2015 tarihinde Rusya ziyaretindeyken Soçi'de Devlet Başkanı Putin ve mevkidaşı Lavrov ile görüşmesi sırasında yaptığı açıklamada, nükleer anlaşma konusunda yürütülen müzakerelere işaret ederek şöyle diyordu: *"Bu konuda Moskova ile Washington arasındaki birlik, nihai anlaşmanın imzalanmasında yolunda anahtar önemdedir."* Bunun için Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin, İran'ın nükleer programına ilişkin anlaşmayı memnuniyetle karşılayarak, uzun yıllar devam eden müzakerelerin ardından uluslararası toplumun *"büyük bir hoşnutlukla"* karşıladığını ifade etmiştir. Öte yandan Rusya Dışişleri Bakanı Sergey Lavrov da Viyana'da Rusya'nın *"anlaşmanın uygulanması yolunda izlenecek somut adımlara katkıda bulunacağı"* sözünü vermiştir. [14.07.2015, Elaph]

Çin temsilcisi ise şöyle bir açıklama yapmıştır: *"Herkesin, nükleer anlaşmanın uygulanmasında pozitif bir ruhla hareket etmesi gerek, çünkü nükleer anlaşmanın uygulanmasında ilk on yıl son derece büyük öneme sahip."* [20.07.2015, el-Vifak sitesi] Yine şöyle demiştir: *"Obama Çin Başbakanı'na, İran ile yapılan görüşmelerdeki rolünden ötürü teşekkür etmiştir."* [21.07.2015, el-Arabiya TV]

4- İran'a gelince; anlaşmadan duyduğu mutluluk tarif edilemezdi! Unutmuş, hatta unutturulmuş büyük ve küçük şeytan kimmiş! İran televizyonu, Amerikan Başkanı Obama'nın anlaşma sonrası yaptığı konuşmayı ekranlarına memnuniyetle taşımıştır. Son 36 yıl içinde ikinci kez bir Amerikan Başkanı'nın konuşması İran televizyonunda canlı yayınlanıyordu. Bilindiği gibi aralarındaki ilişkiler 1980 yılından beri kopuktur. Obama'nın ardından dakikalar sonra İran Cumhurbaşkanı konuşmaya başlamış, anlaşmayı ülkesi ile Batı arasında güven tesis edilmesi için bir *"başlangıç noktası"* olarak tanımlayarak şöyle demiştir: *"Bu anlaşma barışçıl bir şekilde uygulandığı takdirde, aşamalı bir şekilde güvensizliği ortadan kaldırmamız..."* [14.07.2015, Elaph]

5- İşte böylece müzakere içindeki tüm devletlerarası güçler [5+1] anlaşmayı *"tarihi bir iş"* olarak değerlendirmiş, Amerika da bu hususta aynı görüşü paylaşmıştır. Ancak iki kesim buna karşı çıkmıştır. Amerika'nın çıkarına olmadığından değil, bilakis başka maksatlarla. Bu iki kesim, Amerika'daki Cumhuriyetçi Parti ile Yahudi varlığıdır.

- Cumhuriyetçi Parti'ye gelince; anlaşmanın benzersiz bir şekilde Amerika'nın çıkarına olduğunun farkındadır. Ancak âdeten Cumhuriyetçi Parti, -bilhassa seçimler yaklaşırken- Amerika'nın çıkarına olan benzersiz ve kritik bir proje icra edilmesinde Demokrat Parti'nin elde edeceği bir başarıyı engellemek için öfkeyle mücadele eder ki bu yeni bir şey değildir. 04 Kasım 1979'den 20 Ocak 1981'e kadar süren Amerikalı rehinelere krizini hatırlayacak olursak, o zaman Cumhuriyetçiler, kendi dönemlerinde çözülmesini istedikleri rehine krizini çözmeye çalışan Demokrat Başkan Carter'ı başarısızlığa uğratmak için yoğun bir çaba harcamışlardır. Cumhuriyetçi Parti'nin üst düzey yetkilileri, Humeyni hükümetinin üst düzey yetkilileri ile irtibata geçip Carter yönetimi esnasında rehinelere serbest bırakılmaması yönünde anlaşmaya varmışlar ve başkanlık seçimlerinin sona ermesiyle başlayan Reagan dönemine kadar ertelemişlerdir. Buna karşılık İran, Amerikan silahları elde etmiş, İran'ın mevduatları serbest bırakılmış, ayrıca başka anlaşmalar yapılmıştır ki bütün bunlar fiilen gerçekleşmiştir. Cumhuriyetçi Reagan [20 Ocak 1981'de] başkanlık koltuğuna oturduktan başkanlık yemininden 20 dakika sonra Amerikalı rehinelere serbest bırakılmış ve birkaç saat içinde Washington'a giden bir uçağa bindirilmiştir. Nitekim Reagan yandaşları [seçim kampanyası sırasında] bir *"mucizeden"* söz etmeye başlamışlar ve kriz, Reagan başkanlık koltuğuna oturur oturmaz sona ermiştir.

Şimdiki de öyledir ve bir partizan seçim mücadelesidir, yoksa Amerika'nın çıkarlarına ilişkin bir ihtilaf değildir. Her iki parti de bu nükleer anlaşmanın Amerika için bir zafer olduğunun farkındadır. Ancak Cumhuriyetçiler, Demokratların böylesine hayati bir projeyi kendilerine mâl etmelerini istememektedir, bilhassa başkanlık seçimleri yaklaşmaktayken. Cumhuriyetçilerin muhalefeti işte buradan ileri gelmektedir. Bilindiği gibi, Cumhuriyetçilerin çoğunluğa sahip olduğu Kongre, anlaşmanın imzalanmasına muhalefet etmiştir. Çünkü Kongre'nin, 2016 yılının Kasım ayı başında icra edilecek başkanlık seçimleriyle bağlantılı partisel hesapları vardır. Bunun için Cumhuriyetçi Parti, Obama başkanlığında şu an iktidarı elinde tutan Demokrat Parti'nin, önümüzdeki başkanlık seçimlerini kazanmasını sağlayacak yankı uyandırıcı bir başarı elde ederek öne çıkmaması için çaba harcamaktadır. Obama da bunun farkındadır ve o nedenle, Cumhuriyetçilerin sonuna kadar muhalif tutum takınmaları ve anlaşmanın Kongre'de iptal edilmesi halinde veto tehdidinde bulunmuştur.

- Yahudi varlığına gelince; böyle bir anlaşmayı rüyasında bile göremeyeceğinin şüphesiz farkındadır. Oysa bu anlaşma Yahudi varlığını, bölgede tartışmasız tek nükleer silah sahibi kılmaktadır. Bununla birlikte üç sebepten muhalefet sergilemektedir:

Birincisi: Yahudi varlığı, başkanlık seçimlerinde Cumhuriyetçi Parti'nin kazanacağını beklemektedir. Bunun için seçimlere hazırlık kampanyalarında onunla dayanışma içine girmeye ve dolayısıyla Cumhuriyetçi Parti'nin kazanması halinde "ayrıcılık" kapmaya çalışmaktadır.

İkincisi: Yahudi varlığı Obama'nın, Demokratların Yahudi lobisinin oylarına duyduğu ihtiyaçtan ötürü kendisini memnun etmeye çalışacağını beklemektedir. Dolayısıyla bu muhalefet aslında bir şantaj aracıdır.

Üçüncüsü: En önemlisi budur. Yahudi varlığı, ümmetin hakları ve silahları konusunda haddi aşan İran'daki ve diğer halkı Müslüman beldelerdeki yöneticilerin, uzun süre ayakta kalamayacağını farkındadır. Üstelik İslam ümmetinin dinine geri döneceği ve Müslüman bilim adamlarının kritik sanayi sektörlerini yeniden ayağa kaldıracağı günlerin çok da uzak olmadığını bilmektedir. Yahudi varlığı bütün bunların gayet farkında olduğu için bu anlaşmanın, İran ve diğer Müslüman beldelerdeki nükleer silahların ve nükleer bilim adamlarının sürekli takibi konusunda baskı kurmada yetersiz kaldığını göstermeye çalışmaktadır.

İşte Yahudi varlığının muhalefet göstermesinin nedenleri bunlardır. Bununla birlikte hem Cumhuriyetçilerin, hem de Demokratların Yahudi varlığının güvenliğini korumayı taahhüt ettiklerinin farkındadır. Güvenliğini korumak için Amerikan şemsiyesinden mahrum kalamayacağını bilmektedir. Zira Yahudiler için, Allah'tan bir ip yahut insanlardan bir ip olmadıkça asla güven yoktur. Allah'ın ipini çok uzun bir süre önce koparmışlardır. Şimdi insanların ipine sımsıkı sarılmaya mecburdurlar. Güvenlikleri her zaman bir dış faktöre bağımlıdır. Böyle bir anlaşma ise güvenliklerinin korunmasında esastır. Dolayısıyla anlaşmaya muhalefetleri sahici değildir. Bu nedenle Obama'nın Savunma Bakanı Ashton Carter, - Netanyahu'nun Obama'ya muhalefet ettiği bir sırada- Yahudi varlığında büyük bir törenle karşılanırken şöyle diyordu: "İsrail, Ortadoğu'daki politikamızın bir dayanağıdır ve bölgedeki müttefikimizin güvenlik ve savunmasına karşı yükümlülüklerimizi yerine getirirken Tahran'ın nükleer silah elde etmesine asla izin vermeyeceğiz." [20.07.2015, İşgal altındaki Kudüs, Quds.Net Haber Ajansı]

6- Tüm bu açıklama ve tutumlardan aşağıdaki hususlar açığa çıkmaktadır:

A- Amerikan yönetiminin bu anlaşmanın imzalanmasına gösterdiği şiddetli hırs! Zira bunu, adeta bir ölüm-kalım meselesi gibi görmüştür. İran için yahut Avrupa için yahut başka herhangi bir devlet için değil. Amerikan Başkanı, bu müzakereleri uzaktan ve doğrudan bağlantı halinde yönetmiş, anlaşmanın yapılmasına son derece büyük bir önem göstermiştir. Öteki bağlantıların yanı sıra Dışişleri Bakanı'nı da bu uğurda peş peşe üç hafta boyunca çalıştırmıştır. Dolayısıyla bu anlaşmanın gerek Amerikan devleti ve çıkarları, gerekse Obama'nın çıkarları açısından ne denli önemli olduğu açığa çıkmıştır. Nitekim İran, onlarca yıl boyunca sınırlandırılmış ve herhangi bir nükleer silah üretmekten uzaklaştırılmıştır. Bunu, İran'ın bölgedeki stratejik rolü ve fiilen çalışıyor zaten, ama görüntüde de onunla tekrar çalışmaya başlamanın önemi hakkında Amerikan Başkanı ve diğer Amerikalı yetkililerin yukarıda geçen açıklamalarına ve keza Irak ve Afganistan'da Amerika ile işbirliği yaptıklarını, terörizm ve aşırılığa karşı mücadelede de onunla çalışmaya hazır olduklarını ilan etmiş olan İranlı yetkililerin açıklamalarına bağladığımızda, Amerika'nın İran ve partisinin Suriye'de ve keza Yemen'de yaptıklarına zımnen muvafakat ettiği fiilen ortaya çıkmaktadır. Nitekim Yemen'de İran'ın Husilere silah ve mühimmat tedarik etmesine ve Amerika'nın Yemen'deki nüfuzunu genişletebilmesine imkân verecek bir rol oynamasına izin vermiştir. Bütün bunlar, Amerika'nın bu anlaşmayla, yaptırımları kaldırarak ve aleni ilişkileri başlatarak İran'ın işlerini kolaylaştırmayı ve kendisine verilen rolünü oynamaya devam etmesini sağlamayı hedeflediğine işaret etmektedir ki Amerika'nın işi kolaylaşsın, yükü hafiflesin ve bölgedeki ülke ve halklara karşı ayıpları örtülsün. Zira İran; Irak, Suriye ve Yemen'de görüldüğü gibi fiilen Amerikan politikasını uygulamaktadır. Ancak bugüne kadar hakikati gizleyerek perde arkasından uyguluyordu, ama artık şeffaf perde arkasından veya perdesiz uygulayacaktır.

B- Öte yandan üç Avrupa devletinin müzakerelerin kenarında kaldığı mülahaza edilmiştir. Olan biten adeta, yaptırımların kaldırılması, nükleer anlaşmanın yapılması ve İran'ın bölgedeki Amerikan projelerine hizmette aktifleştirilmesi ekseninde Amerika'nın İran ile birlikte hazırladığı

bir tertipten ibaretti. Şüphesiz Avrupa bunun gayet farkındaydı. Gizli toplantıların, hatta açıktan yapılan kritik toplantıların çoğu Amerikalı ve İranlı yetkililer arasında yürütülmekteydi. Böylece Avrupalılar nezdinde, Amerika'nın hazırladığı bu anlaşmanın onaylanacağı çok açıktı. Bunun için Avrupalılar, bilhassa Fransızlar itirazlarını geri çekip imzaladılar. Avrupa, bu Amerikan anlaşmasından ve bilhassa yaptırımların kaldırılmasından biraz olsun kazanç sağlamak gerektiğini gördü. Zira bu devletler, İran arenasından mahrumdur. Nitekim İngiltere [zaman kaybetmeden] İran'daki büyükelçiliğini açacağını ilan etmiş, keza Fransa, Dışişleri Bakanı'nun Tahran'a gideceğini açıklamıştır. Alman şirketleri de İran'a bir an evvel hareket etmek için hazırlanmaya başlamıştır. Hatta bunlar bir süredir, İran ve orada uygulanacak projeler konusunda gelecek programları hazırlamaktadırlar. Alman medya araçlarında bu husus açıklanmıştır. Sanki Almanlar bir süredir, anlaşmanın imzalanacağından emin gibiydiler ve İran'ın taviz vereceğini hissediyorlardı. Adeta Amerika'dan bu yönde bir sinyal almışlardı. İşte böylece Avrupalılar önünde, -bu Amerikan-İran nükleer anlaşmasını engelleyemeyeceklerini veya Amerikan nüfuzuna karşı etkili olamayacaklarını kavradıktan sonra- önlerinde, içinde buldukları finansal sıkıntılar sürerken yatırımlar ve projeler kaparak ganimet elde etmek üzere İran'a doğru hareket etmekten başka çıkar yol kalmamıştır. Yine bu sayede aynı zamanda, Amerikan nüfuzunun yanı başına kısmen de olsa Avrupa nüfuzunu uzun vadede geri getirmek için İran içinde çalışma imkânı da bulacaklardır.

C- Rusya ve Çin'e gelince; Onların İran'da nüfuz elde etmek gibi bir hevesleri yoktur. Yatırımların kaldırılmasıyla, Amerika'nın kendilerine İran ile olan ticari ilişkilerini geliştirme imkânı vermesi onlar için yeterlidir. Buna ilaveten, yukarıda belirttiğimiz gibi, Obama'nın kendilerine anlaşmaya muhalefet etmemelerinden ötürü teşekkür telefonu açması da onlar açısından olumlu olmuştur.

D- İran'a gelince; onun tek derdi yaptırımların kaldırılması ve muzaffer edasıyla ortaya çıkmasıdır. Hem de İslam'a ve Müslümanlara izzet silahını elinden atması pahasına olsa da, bölgede Amerikan projelerinin şu anda olduğundan çok daha hızlı bir şekilde hızlandırılması ve yükseltilmesi karşılığında olsa da! Nitekim anlaşma karşısındaki memnuniyet ve desteğini, gerek resmi düzeyde, gerekse halk bazında açıkça ortaya koymuştur. Çünkü yaptırımlar kaldırılırken buna karşılık ne verdikleri konusunda susmaktadırlar. İran Cumhurbaşkanı Hasan Ruhani, anlaşmanın imzalanması akabinde İran televizyonunda bir konuşma yapmış, ancak Amerikan Başkanı'nun konuşmasını bitirmesini bekledikten sonra konuşmuştur. Ruhani konuşmasında anlaşmayı övgüyle anmış, İran'ın istediğini aldığını ifade ederek şöyle demiştir: *"İran'a dayatılan yaptırımlar, bu anlaşmanın yürürlüğe girdiği gün kaldırılacak..."*

Bu yaptırımların kaldırılması karşılığında verilen tavizler, İslam şiarı taşıyan bir yönetim şöyle dursun, herhangi bir hür ülkenin asla kabul etmeyeceği türdendir. Bu tavizlere bakıp derinlemesine düşünen aklı başında herhangi bir kimse, içeriğindeki korkunç şeylerden büyük bir dehşete kapılır. Rusya Bugün web sitesi, anlaşmanın duyurulmasından sonra 14 Temmuz 2015 tarihinde anlaşmanın en önemli maddelerini yayımlamıştır:

%3.67 oranında uranyum zenginleştirmeye devam etmekle birlikte İran'ın nükleer programı uzun bir süre boyunca kısıtlamalara bağlı olacaktır. Santrifüjler, üçte iki oranında düşürülerek 5060 adede indirilecektir. Zenginleştirilmiş uranyumun %98'i bertaraf edilecektir. Gelecek yıllar boyunca nükleer yakıt ihraç edilemeyecek, ağır su ile çalışan nükleer reaktörler inşa edilemeyecek ve 15 yıl boyunca kullanılan ekipmanlar hiçbir başka nükleer tesise taşınamayacaktır. Tahran ile yapılacak istişare sonrasında UAEK müfettişlerinin, askeri tesisler de dâhil tüm şüpheli yerlere girmelerine izin verilecektir. Silahlar için 5 yıl, balistik füzeler için 8 yıl daha ithalat yasağı kalmaya devam edecektir. İran'ın, milyarlarca doları bulan dondurulmuş mevduat ve malvarlıkları serbest bırakılacaktır. Avrupa ülkeleri ve ABD tarafından İran'a uygulanan yaptırımlar kaldırılacaktır.

Rusya Bugün ayrıca, İran'ın UAEK ile bir *"yol haritası"* imzaladığını ve içeriğini haber vermiştir:

Nükleer alanda İran'a uygulanan kısıtlamalar 8 yıl daha kalmaya devam edecektir. İran, nükleer yakıtın işlenmesine ilişkin bilimsel araştırma yapmaktan 15 yıl boyunca uzak duracaktır. İran'da bulunan az zenginleştirilmiş uranyum stokları, 15 yıl boyunca 300 kg'ı geçemeyecektir.

İran, 15 Ekim'e kadar UAEK ile görüşmelerinde muhtemel askeri yaklaşıma sahip meselelerini açıklamakla yükümlü olacaktır.

İran'ın Fars Haber Ajansı ise 14 Temmuz 2015 tarihinde şu haberi geçmiştir: "Anlaşma taslağı, askeri tesisler de dâhil İran'ın tüm mevukilerinin denetlenmesini ve Parçin askeri tesisine bir ziyaret düzenlenmesini içermektedir."

Buna ilaveten Obama, anlaşma sonrası yaptığı konuşmada şu hususu vurguluyordu: "...Ve şayet İran bu anlaşmayı ihlal ederse, tüm yaptırımlar derhal yürürlüğe girecek..."

Tüm bu tavizleri adam akıllı düşünen herkes, az önce dediğimiz gibi, içeriğindeki korkunç hükümlerden dolayı büyük bir dehşete kapılacaktır. Tuhaf ve şaşırtıcı olan ise rejimin bu tavizleri zafermiş gibi pazarlamasıdır! Nice kimseler vardır ki hata eder, ama hatasını anlayıp düzeltir ya da en azından düzeltmeye çalışır. İnsan böylelerinin hatalarını ve vazgeçişlerini anlayışla karşılayabilir. Fakat ümmetin geleceği hakkında korkunç felaketlerin önünü kasıtlı ve bile bile açan, sonra bu fecaatlerini zafer ve başarı gibi gösterenler, zalimlerin ve katillerin ta kendileridir. Böylelerinin zulmeti, bu iğrenç zafer naralarına aldanmayan, bilakis bunu apaçık bir hezimet olarak gören İran'daki bazı uyanık kişilerden yükselen ışıkla biraz olsun yırtılabilir.

İran'ın Raja News sitesi anlaşmanın kutlanmasını eleştirerek şu ifadelerle yer vermiştir: "Bu bir zafer değil, yıkıcı bir hezimet! Çünkü İran'ın nükleer teknolojisinin büyük bir kısmını kapatıyor." [14.07.2015, Elaph] Hatta Hamaney, İran televizyonunun kendi Cumhurbaşkanı'nın konuşmasını Obama'nın konuşmasından sonra yayınlamasından, zafer pazarlama silahının ezik bir silah olduğunu fark etmiştir. "Devrim Rehberi" Amerika'yı kibirli olarak tanımlayıp Amerikan politikasının kendi politikasından farklı olduğunu ve onunla müzakere etmeyeceğini söyleyerek bu hüsrani düzeltmeye çalışmıştır. İyi de ne zamana kadar? Müzakereler piştikten sonra mı? Amerika'nın nükleer projesi İran'ı enkaza çevirdikten sonra mı? Amerika İran'ın nükleer projesini kuşa çevirdikten sonra mı? İran rejiminin, bu tavizler için mazeret yapmaya çalıştığı yaptırımların kaldırılması ve malvarlıklarının serbest bırakılmasının hiçbir geçerliliği yoktur. Oysa Ruhani bunu konuşmalarında geveleyip durmaktadır: "Bu yaptırımlar, İran toplumunda pek çok soruna neden olmuştur." [23.06.2015] Ayrı şeyi, anlaşma sonrasında İran televizyonunda yayınlanan konuşmasında da tekrarlayıp şöyle demiştir: "Bu yaptırımlar, İran halkı üzerinde olumsuz etkiler bırakmıştır." [14.07.2015] Bu bir tür aldatmacadır. Çünkü yaptırımların olumsuz etkileri, alçaltıcı tavizlerle silinmez. Bilakis sadâkat ve ihlasla İslam hükümlerini, bilhassa kamu mülkiyeti ve devlet mülkiyeti konusunda iktisat nizamını tatbik ederek silinir. Bu tatbik ise ancak Allah'a verdikleri sözü sadâkatle yerine getiren adam gibi adamların işidir. Onlar ki İran'daki muazzam yer altı ve yer üstü zenginlikleri en güzel şekilde değerlendirirler. Bu nizam, Allah *Subhânehu ve Teâlâ'nın* Kitabı ve Rasûl *Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in* Sünnetinde mevcuttur. Akıllı olan yahut hazır bulunup kulak veren kimseler bütün bunların farkındadır. İşte böyle bir nizam, insanları ihya eder ve sıkıntılı hayattan kurtarıp kalkındırır. Yaptırımların olumsuz etkileri, maruz kalanlara değil, icra edenlere bumerang gibi geri döner. Malvarlıklarının serbest bırakılmasına gelince; İran'ın bunlar karşılığında vazgeçtiği silahların maliyetleri hesaplanırsa arada pek büyük bir fark kalmadığı görülür. Buna bir de ümmetin silahlarından böylesine önemli bir kısmın elinden çekilip alınmasıyla uğradığı manevi zararın değeri eklenirse ne olur?

İşte yaptırımlar böyle halledilir, alçaltıcı tavizler vererek değil!

إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِّقَوْمٍ عَابِدِينَ "Muhakkak ki bunda (Allah'a hakkıyla) kulluk eden bir toplum için apaçık bir bildiri vardır." [Enbiya 106]